

Asia 8/81

Ursula Becker
vastaan
Finanzamt Münster-Innenstadt

(Finanzgericht Münsterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Direktiivien oikeusvaikutus

Tuomion tiivistelmä

1. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet – Direktiivit – Vaikutus – Täytäntöönpanon laiminlyönti jäsenvaltiossa – Yksityisten oikeussubjektien oikeus vedota direktiiviin – Edellytykset (ETY:n perustamissopimuksen 189 artikla)*
2. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet – Direktiivit – Direktiivi, jossa annetaan jäsenvaltioille harkintavaltaa – Säännökset, jotka voidaan irrottaa yhteydestään ja joihin yksityiset oikeussubjektit voivat vedota (ETY:n perustamissopimuksen 189 artikla; neuvoston direktiivi 77/388/ETY)*
3. *Verotus – Lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset – Verovelvollisen valintaoikeus – Täytäntöönpano – Jäsenvaltioiden valtuudet – Rajoitukset (Neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B ja C kohta)*
4. *Verotus – Lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset – Arvonlisäverojärjestelmän sisäiset vaikutukset (Neuvoston direktiivi 77/388/ETY)*

5. *Verotus - Lainsäädännön yhdenmukaistaminen - Liikevaihtovero - Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä - Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset - Luottojen välitystoimia koskeva vapautus - Yksityisen oikeussubjektin oikeus vedota säännökseen, kun direktiiviä ei ole pantu täytäntöön - Edellytykset (Neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 1 alakohta)*

1. Olisi ristiriidassa ETY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa direktiiville määrätyn sitovan vaikutuksen kanssa estää henkilöitä, joita asia koskee, periaatteessa vetoamasta siinä määrättyyn velvoitteeseen. Erityisesti tapauksissa, joissa yhteisön toimielimet ovat direktiivillä velvoittaneet jäsenvaltiot toimimaan tietyllä tavalla, tällaisen säädöksen tehokas vaikutus (*effet utile*) heikentyy, jos oikeussubjekteja estetään vetoamasta siihen tuomioistuimessa ja jos kansallisia tuomioistuinta estetään ottamasta sitä huomioon osana yhteisön oikeutta. Näin ollen jäsenvaltio, joka ei ole määräajassa toteuttanut direktiivissä säädettyjä täytäntöönpanotoimenpiteitä, ei voi yksityisiä vastaan vedota siihen, että se itse ei ole täyttänyt direktiivissä säädettyjä velvoitteita. Jos direktiivin säännökset ovat sisältönsä osalta ehdottomia ja riittävän täsmällisiä, niihin voidaan vedota sellaisia kansallisia säännöksiä vastaan, jotka eivät ole direktiivin säännösten mukaisia, kun toimenpiteitä direktiivin täytäntöönpanemiseksi ei ole toteutettu määräajassa. Yksityiset oikeussubjektit voivat myös

vedota kyseisiin säännöksiin, siltä osin kuin niissä määritellään oikeudet, joihin voidaan vedota suhteessa valtioon.

2. Vaikka jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetussa kuudennessa neuvoston direktiivissä 77/388/ETY kielletään jäsenvaltioille jonkin verran harkintavaltia tiettyjen säännösten täytäntöönpanon suhteen, yksityisiltä ei kuitenkaan voida evätä oikeutta vedota niihin säännöksiin, jotka tavoitteensa vuoksi voidaan irrottaa kokonaisuudesta ja joita voidaan soveltaa sellaisenaan. Tämä vähimmäistae yksityisille oikeussubjekteille, joille direktiivin täytäntöönpanon laiminlyömisestä on aiheutunut haittaa, johtuu ETY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannessa kohdassa jäsenvaltioille asetetun velvoitteen sitovuudesta. Kyseisellä velvoitteella ei olisi mitään vaikutusta, jos jäsenvaltioiden sallitaan toimettomuudellaan estää ne vaikutukset, jotka direktiivin tietyillä säännöksillä sisältönsä puolesta saattaa olla.

3. Direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan C kohdassa jäsenvaltioille ei anneta mitään oikeutta asettaa minkäänlaisia ehtoja tai rajoituksia B kohdassa säädetyille vapautuksille. Siinä annetaan pelkästään jäsenvaltioille oikeus tarjota vapautukseen oikeutetuille enemmän tai vähemmän laajalle ulottuva mahdollisuus itse tehdä verotusta koskeva valinta, jos nämä katsovat sen olevan etujensa mukaista.
4. Direktiivin 77/388/ETY rakenne on sellainen, että kun vapautukseen oikeutetut henkilöt käyttävät tätä oikeuttaan, he luopuvat väistämättä oikeudestaan vähentää tuotantopanoksista maksetut verot, ja että kun vapautus on myönnetty, he eivät voi siirtää mitään maksuja edelleen verotusketjussa. Näin ollen ulkopuolisten henkilöiden oikeuksia ei periaatteessa voida loukata.
5. Luoton välittäjä voi 1.1.1979 alkaen vedota direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 1 alakohdan säännökseen, joka koskee luottojen välitystoimien vapauttamista liikevaihtoverosta, kun kyseistä direktiiviä ei ole pantu täytäntöön ja kun kyseinen luoton välittäjä ei ole siirtänyt veroa edelleen verotusketjussa. Tässä tapauksessa valtio ei voi vedota häntä vastaan siihen, että direktiiviä ei ole pantu täytäntöön.